

В НАС КРИТИКІВ НЕ КУПИТИ, АЛЕ ЗА РОБОТУ НЕМАЄ КОМУ ВЗЯТИСЯ

Ріджайна, Саск.

В нас відбулося масове віче ГОДОВИРНАЗУ на 26-літня, на яке багато наших членів чомусь не прийшло. Щодо Секції Молоді, то на вічу не було ні одного члена, беруть собі приклад з старших членів і не приходять.

Частину членства наших масових організацій в Ріджайні працює щиро, але друга частина цілком збайдужіла. Багато членів не приходять на збори та не беруть ніякої участі у масових вічах. Вони думають, що вже все знають, немає нічого такого нового, чого вони могли б навчитися на масових мітингах.

На 2 серпня загострило до нас т. І. Сембай. Думали ми, що аж тепер наші члени зійдуться масово, але де там. На мітинг т. Сембай прийшли ті самі члени, які не опускають ніяких мітингів чи то зборів, старуються поставити організаційну працю на крайній рівень, але не можуть, бо в цьому перешкоджають їм байдужість тих членів, що замість прийти на мітинг чи то на збори, йдуть до парку або шукають собі іншого заняття. І цим разом Секція Молоді погасла так, що на мітингу не було ні одного члена.

На 3 серпня ввечері т. Сембай давав доклад. На цей доклад зійшлося трохи членів Секції Молоді, але старші члени наших масових організацій пописалися так само, як завжди. Чого їм іти на доклад, коли вони вже все знають про

класову боротьбу та про потребу солідарності між робітниками?

Коли ми виготовляли резолюції до 12-го з'їзду наших масових організацій, тоді всі члени говорили про активність. Ухвалено, що все членство мусить брати активну участь в організаційній праці, не сміє бути байдужими. Але після з'їзду та сама байдужість занустила своє коріння ще глибше. Критиків не бракувало в нас ніколи і зараз їх не купити, але працювати в організації як не було ко- жу, так і зараз немає. Вся праця спирає на плечі тих-товаришів, які без резолюцій були активні в організації, які не ходять по парках тоді, як в Укр. Роб. Домі відбуваються збори, їдча, підприємства тощо.

Свідомі члени українських масових організацій в Ріджайні повинні всіма способами поборювати отой опортунізм, що гальмує нашу працю в наших організаціях. Тolerування такої стай тоді, як капіталістичний наступ на життєвий рівень робітничої класи з кожним днем зростає, як буржуазія, наклада в Канаді бар'єри до масового депортування робітників за їхню активність на революційному фронті, ми не сміємо і не будемо. Хай не затаюють ті члени наших організацій, які останніми часами не беруть майже ніякої участі в робітничому русі. Хай завжди замінять свою байдужість в активність на робітничому фронті.

Робітн. ч. 1.

ГОТЕЛЕВІ І РЕСТОРАНСЬКІ РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ ПОВИННІ МАТИ СВОЮ ЮНІЮ

Вінніпег, Ман.

Економічна криза, що спричинила велике безробіття в цілому капіталістичному світі, включно з Канадою, що цілком своїм тигарем апала на плечі робітників, в першу чергу на плечі неорганізованих робітників, відбиває тяжко на тисячах готельних і ресторанських робітників і робітниць, які до цього часу становили одну не організовану масу, масу, що її страшно виснажують власні готелі і ресторани.

Я хочу сказати щось про умовини праці готельних і ресторанських робітників і робітниць у Вінніпегу. Останніми часами власники готелів і ресторанів в цій місті обнижжили заробітну плату під 15 до 25 відсотків. Крім того вони продовжили години праці в той спосіб, що відібрали своїх робітників один день відпочинку в тиждень, який вони до цього часу мали. Наступ босів продовжується, бо 1,700 робітників і робітниць, що працюють в вінніпегських готелях і ресторанах не роблять абсолютно нічого, щоб цей наступ відбити, щоб боротися проти знижки

заробітної плати і проти продовження години праці. Уряд Манітоби не робить нічого, він не хоче вступити в те, серед яких умов нам доводиться працювати, він не хоче доплатити того, щоб власники готелів і ресторанів підтримувалися так званою законом про мінімальну плату. Цей уряд, як і всякий інший буржуазний уряд, стоїть по стороні виснажувачів, а не по стороні виснажуваних.

Який з цього вихід? Вихід є, тільки ходити про те, щоб ми його шукали, щоб ми не були трусами, щоб ми спільно старалися поліпшити своє становище не поодиночки. Готелі і ресторани робітників у Вінніпегу мусять стремити до заложення своєї юнії, до масового вступлення до неї всіх готельних і ресторанських робітників. Коли зараз робітники різних індустрій в Канаді організуються в бойові юнії, щоб під їх проводом боротися проти дальшого виснажувачів, то готелі і ресторани робітників і робітниць не сміють сміяти дихом і мовчати, як боси виснажують їх останні сили, як вони з

кожним днем обмежують ті права, якими робітники до цього часу користувалися.

Найменше 80% готельних робітників і робітниць у Вінніпегу становлять українці. Необхідно є, щоб ці робітники і робітниця подумали над створенням своєї бойової юнії у Вінніпегу, яку треба алувати з Боркере Юніті Ліг, бойовим центром трьох-юніційного руху в Канаді. Ця організація за короткий час свого існування здолала собі велике довіря між робітниками різних індустрій, бо вона веде їх до боротьби проти виснажувачів, вона бореться за крайні умовини праці для всіх робітників, навіть тих, які не стоять в її рядах. Але ця бойова організація треба зміцнити членством, бо чим сильніша вона буде, тим краще зможе боротися за робітничі інтереси. Старі реакційні юнії давно вже перестали боротися за інтереси своїх членів. Вони явні перейшли на сторону виснажувачів. Їхні проводники запрошують робітничу класу при кожній нагоді. Ці проводники є зараз найкращими оборонцями канадської буржуазії і найбільшими ворогами революційних організацій робітників.

Боркере Юніті Ліг веде своїх членів шляхом класової боротьби, шляхом боротьби за негайні домагання робітничої класи в Канаді. Тому вона тішиться довірою свідомих членів робітничої класи, тому її так дуже ненавидять боси. Це власне є запорукою для готельних і ресторанських робітників і робітниць, що коли вони організують свою юнію і алувати з Боркере Юніті Ліг, то будуть мати добрий провід, бойовий-провід, провід, який не поведе їх на ніякий компроміс з босами, але поведе проти босів боротьбу проти знижки заробітної плати і проти продовження години праці.

Початок такої юнії готельних і ресторанських робітників і робітниць вже зроблено. Нані мітинг відбувся кожного другого четверга, один в год. 230 пополуночі, а другий в год. 8.30 ввечері. Приходить на ці мітинги і класове своїх знайомих, які працюють в ресторанах і готелях. Коли бажаєте дістати більш інформації в цій справі, так зайдіть під ч. 273 Александер Енню, на розі Кінг Стр.

Ресторанський робітник.

МАСОВЕ ВІЧЕ В ДЕНЬ ПЕРШОГО СЕРПНЯ

Форт Френсес, Онт.

На 1 серпня у Форт Френсес відбулося віче під відкритим небом, на якому говорив тов. Спенс з Вінніпегу. На цій вічу було присутнє майже ціле місто Форт Френсес. В нас мало бути демонстрація цього дня, але під натиском зі сторони стоючих організованих лейборів та інших "поважних" міста, які постановили розбити демонстрацію, ми не йшли в похід. Крім міської і провінційної поліції, яку поліція була ще спеціальна поліція, на руках якої красувалися напіс "поліція". Ця та армія поліції була розставлена довжкату вулиці, якою демонстрація мала переходити.

На цій вічу були присутні судді, адвокати, учителі, іміграційні урядники, мейор міста і т. ін. Вони раз-у-раз перебивали промову т. Спенса. Була також горстка українських фашистів, що помагала розбити демонстрацію.

Тов. Спенс заявив прокінці своєї промови, що доходу не буде, бо поліція не дала дозволу, як також і тому, що погана погода. Він запросив присут-

них на мітинг до УРД.

В 9 год. ввечері відбувся мітинг в Укр. Роб. Домі, на якому були присутні не тільки українські, але й англійські, французькі, шведські і фініландські робітники. Було також багато доколичних фермерів.

Тов. Спенс говорив про злидині робітничо-фермерської класи та про розквіт життя пайської класи. Тов. промовив, говорив так переконуючо, що один з присутніх, який брав участь в мітингу під відкритим небом, в УРД почав плакати.

"Цей мітинг була дуже цікава дискусія, в якій брали участь фермери та робітники різних народностей."

Зараз у Форт Френсес є добре поле для організування англосаксонського елементу, тільки треба англійського організатора. Фактом є, що коли в нас відбувалися мітинги під відкритим небом, то вони приносили велику користь. На одному вічу біля Фініландського Робітничого Дому було присутніх около 700 осіб і всі вони були за організатором з винятком убожеских.

Трудовий.

СОДБОРСЬКІ СОЦІАЛ-ФАШИСТИ СТАЛИ ОТВЕРТО ПО СТОРОНІ БУРЖУАЗІЇ

Содбори, Онт.

Від кількох місяців, всі ті опортуністи, яких Комуністична Партія Канади викинула із своїх рядів, почали чимраз то більше поширювати різні наклепи на партію і Боркере Юніті Ліг.

Всі вони перед кожною демонстрацією, перед кожним виступом голодних робітників на вулиці міста Содбори, старалися уникнути всякої участі в класовій боротьбі. Коли прийшла кампанія соціального забезпечення від безробіття в збори Фініландської організації, кампанія, якою проводила Боркере Юніті Ліг, то ці опортуністи з кампанією це як так погрожували, що коли прийшло питання демонстрації на 15 квітня, щоб морально підтримати делегати безробітних з Оттави — соціал-фашисти на чолі з Туянгеном переголосували, що Фініландська організація ніякої участі в демонстрації не повинна брати. Свій крок пояснювали вони тим, що в Содборі тоді було мало безробітних, бо підприємства Інса працювали тоді на "фул спід". Вони говорили, що комуністична партія повинна залишити політику революційної боротьби за забезпечення робітничої класи від капіталістичного ви-

голодування і нужди, а повинна звернути всю свою увагу на "мирне освіднення" англійських і французьких робітників. Ось такий був той аргумент соціал-фашиста Туянгена.

Робітники не зважали на цих зрадників опортуністів, а влаштували таку демонстрацію, якої содборська історія не знає, про яку навіть американська буржуазна преса заговорила.

Зараз після цієї демонстрації робітники звели одну боротьбу в своїх рядах і організація разом з її майном опинилася в руках робітників, а цих дрібних бізнесовців та різних гемблерів на чолі з соціал-фашистом Туянгеном виснажили з Фініландської організації.

Останніми поза рядами Фініландських організацій, ці опортуністи почали стягати свої сили до кооперативних інституцій. В кооперативній організації вони почали приготувати до аристократичної платні, до спокійного безжурного життя, за яким вони завжди найбільше втілялися. І ось, коли відбувалися пірничі збори кооперативної організації, то ці фашистська кліка поробила найчорніші душі членами кооперативної організації. Всю Фініландську білогардіюну

втягнули в ряди кооперативної організації. Навіть тімніших соціал-фашистів привели сюди, щоб ті агітували проти комуністичної партії, проти всіх організацій, що підтримують партію в революційній боротьбі, включно з українськими революційними організаціями.

Не будучи певними своєї перемоги в кооперативному русі, ці фашистські розділи цілу купу шерів своїм довіреним, різним ворогам революційного визволення руху робітничої класи, а якішні заангажували цілий генеральний штаб Ай Доблю Доблю, дали їм рішучий голос лише для того, щоб побороти партію, яка є їхнім найбільшим ворогом, бо вона розбиває плечі капіталістів в засланню тигару кризи на плечі робітничої класи. А де вже ніяк не підходить до "бізнесової" суттєвої лиски, коли комуністична партія і Боркере Юніті Ліг зводять боротьбу за раз навіть на кулак з фашистською поліцією, яку мр. Тенгуна запрошив собі на оборону підчас пірничих зборів кооперативної спілки.

Ця сама поліція, яка на демонстраціях класами голови голодних робітників розбиває. Зараз вона прийшла на збори кооперативної оборони мр. Тенгуна, який боявся говорити з робітниками без нощі.

На цих зборах під охороною поліції, фашистська-агрія виплювала всю свою гиду в першу чергу на комуністичну, а далі на всі організації, які підтримують її в революційній боротьбі проти капіталістичної системи. Коли вже "виперчалося" їхня програма, перевели резолюцію, в якій зазвучили все революційне і себе зробили "нейтральними". Офіційним своїм органом проголосили орган соціал-фашистів в Союзах Держав. Так закінчилися соціал-фашистські збори кооперативної організації. Відбулись вони під охороною пісних поліції.

Що ж повинні робити українські робітники, які становили поважну частину кооперативних груп і майже повністю кооперативних молочарів. Українські робітники повинні розбити всіх цих соціал-фашистів на чотирі вітри. Хай центом не сидіти з рук свідомого майнера чи естетного робітника в руках соціал-фашистських поіпак. Український робітник краще тепер торгувати з Голом, тому що кожний знає, що це є явний ворог робітничої класи. Коли ж соціал-фашисти прикрили себе овною шкурою "Самодопомоги" і "Забатиння", то під ним всім криються спекулянтські роги, які показались на зборах кооперативних. Мр. Тенгуна проголосив кооперативну організацію "нейтральною" в революційній боротьбі працюючої класи. Поліція "нейтральність" дозволяло йому закликати фашистських розбивачів голов голодних робітників на збори для охорони його соціал-утоловської політики перед гнівом робітників.

Українські робітники повинні ще тісніше зв'язати себе з Фініландськими революційними робітниками і одним фронтом повести боротьбу проти соціал-фашистського кола в Содборі і околиці. Цього кола не бракує між дрібними бізнесовцями, яких українські робітники зараз підтримують. Всі ці бізнесовці старуються на кожну кроку дискредитувати комуністичну партію, вожакого робітників і неможливих фермерів.

Товариші робітники! Всяка робітничо кооперативна організація ніколи не сміє говорити про нейтральність в революційній боротьбі робітничої класи. Вона мусить стати або по стороні працюючих, або шти на услужі буржуазії. Содборські соціал-фашисти завели кооперативну організацію в становище "нейтральності". Цим самим вони стали по стороні буржуазії. Це вони говорять в революції, яка була прийнята на

БУРЖУАЗНИЙ ТЕРОР МАЄ ТІ ДОБРІ СТОРОНИ, ЩО ПРИСКОРЮЄ СОЦІАЛЬНУ РЕВОЛЮЦІЮ

Келгари, Альта.

Канада — це країна "добробути". Вона багата не тільки на хліб і фабричні товари, але канадський уряд дбає добре про те, щоб в ній було подостатком поліції, війська, машинного крієв, газових бомб тощо. Коли безробітні протестують проти голодової смерті і виходять на вулиці міст, тоді аж можна приглянутися добре державному апаратові "вільної" Канади.

Робітничу класу в Канаді нахвалити, зараз в таких обставинах, що для неї отой державний апарат насильства не є жако-страшний. Вона голодує, вмирає з голоду, отже для неї смерть не є жако-страшною. Голод примусить людину до все-го, він поставив в ряди організованого робітництва такий елемент, який кілька місяців тому назад навіть думати не хотів про якусь боротьбу за свої права.

До цього часу канадська буржуазія робила наступ на робітничу класу. Робітничу класу була на оборонній позиції, але останніми часами вона приступила до наступу на буржуазію. Заставив і до цього голод. Цей голод поведе канадську робітничу класу до ще го-стрішого наступу на класу на разніти і робітників людської праці.

Робітники в буржуазних країнах свідомі того, що одна шеста частин світу позубулася вже класи гнобителів і виснажувачів. Вони прекрасно знають, що є вже країна, в якій влада нахвалитися в руках робітників і селян. Є вже країна, де немає

пірничих зборів кооперативної організації. Це означає, що під пірничих зборів кооперативна інституція в Содборі став не-рогом майна і смертних

робітників у всякій боротьбі проти дієвих магнатів з Інко. Кара Маркс, найбільший провідник робітничої класи говорив в своїх економічних творах, що кооперативна інституція, лише тоді буде дієвою протестарською кооперативною, коли її головне підтя буде допомагати революційній боротьбі робітничої класи. Содборські соціал-фашисти ардали вожакого пролетаріату і обернули кооперативну організацію у фортецю оборони капіталізму. Вони почали лжно проповідувати нейтральність, кооперативних інституцій в класовій боротьбі працюючої класи. Вони стали лизими ворогами революційного руху робітників металевомайнерської індустрії.

Содборські робітники повинні відповісти одним класом соціал-фашистам "Геть зрадників робітників і фермерів!" Хай живе солідарність робітничої класи в боротьбі проти капіталізму! Хай живе Радичський Союз! Хай живе Комуністична Партія Канади!

Д. Барабант.

поділу суспільства на класи, де всі працюють для загального добра, де немає безробіття і голоду. Ці робітники з кожним днем гартуються до остаточно-го поруху з своїми гнобителями. Буржуазний терор не тільки що не спинить революційного руху між робітниками, але прискинить той день, в якому вони стануть господарями своєї праці. Радичський Союз є тим смолоскопом, що прискінить світловою прелестаріою в його боротьбі з нещасним капіталом.

Всі ми знаємо, що світові імперіалізм, боється війни. Вони бояться напасти на Радичський Союз, бо де-якіють, що тоді станеться в їх країнах. Однак війна є для капіталістів одиноким виходом з нинішньої економічної кризи і вони мусять її викликати. Вони поставили свої карти на стіл, бо до цього годині їх сила нинішніх обставин. Немає для них мирного виходу з нинішньої кризи і вони не прекрасно знають, сілдо в оці стоїть ім Радичський Союз, який кинув визволення цілому капіталістичному світові і праці найбільшої кризи в історії світового капіталізму, він одинокий буде своє соціалістичне господарство з великим успіхом, підчас коли в капіталістичних державах замирати всієї індустрії, всяке життя.

І коли канадські робітники мусять зараз вийти впері бої з буржуазією, коли вони нині не бояться напастей торгів, поліційних класів та буржуазних визначень, то тільки тому, що їх свідомість фрустра, що вони вірять в остаточну перемогу робітничої класи над класом паразитів, вони вірять, що приходить кінець гнобителю, приходять для робітників нове життя, новий лад, в якому вони будуть господарем країни. Революційні робітники свідомі того, що такий лад не прийде легким коштом, що за його треба боротися, треба терпіти і вмирати, треба проливати свою кров. Тільки вони готові, того не смінати ніякий панський терор, не спинить його торма, не спинить депортування, революційних робітників до фашистських країн. Бо робітничу класу хоче жити, бо вона прокуміла, що життя — це боротьба.

С. К.

ЗВЕРТАЙТЕ ВІНПОЗІЧЕНІ КНИЖКИ!

Просимо товаришів і товаришок не визначити книжки з бібліотеки УРД у Вінніпегу й тримають їх вже два місяці у себе, негайно постаратися звернути дані книжки бібліотекарів без дальших унімнень.

М. Романюк, бібліотекар.

Капіталізм робить з часописів капіталістичні підприємства, знаряддя наживи для багатів і знаряддя одурювання працюючих.

ОПРАВЛЯЄМО КНИЖКИ!

Повідомляємо всі відділи наших організацій і все членство та читачів зокрема, що Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство опрацьовує всякого рода книжки по УМІРКОВАНИЙ ЦІНІ.

Ціна оправи різна: залежить від величини книжки й якості матеріалу.

Дешеві книжки опрацьовуємо в грубий кольоровий папір від 10 до 25 центів за книжку. Дорожчі книжки опрацьовується в шкіру (ледерет) від 25 до 50 центів. На більшу скількість книжок дається оуст.

ВИСИЛКУ КНИЖОК НАЗАД ОПЛАЧУЄМО САМІ. ЗА ДОБРЕ ВИКОНАНУ РОБОТУ РУЧИМО.

Замовлення шліть на адресу:

THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N, LTD.

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. WINNIPEG MANITOBA

• ВЕЛИКИЙ •

Масовий Мітинг

— В МОНТРЕАЛІ —

ДЛЯ ВИШАНУВАННЯ РІЧНИЦІ СМЕРТІ САККА І ВАґ-ЗЕТІ І ДЛЯ ПРОТЕСТУ ПРОТИ АРЕШТУВАНЬ ЗА "БУНТІВНИЧІ ВИСЛОВИ" ТА ПРОТИ ДЕПОРТАЦІЇ

— відбувається —

В ПЯТНИЦЮ, 21-ГО СЕРПНЯ, В ГОД. 8-Й ВЕЧЕРОМ В ФЛАМІНГО ГОД, 227 ОНТЕРІО СТРТ, ВЕСТ

На мітингу будуть промовляти визначні промовці.

... РОБІТНИКИ! ПРИХОДІТЬ МАСОВО! ...